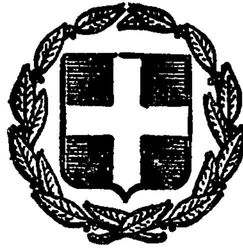

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1985	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 30

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1518

Καταβολή της σύνταξης των δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων και υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. καθώς και της χορηγίας των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων από το δημόσιο ταμείο και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

1. Οι συντάξεις των δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων και οι συντάξεις των υπαλλήλων των Ν.Π.Δ.Δ., ιδρυμάτων και συνδέσμων δήμων και κοινοτήτων ως και κοινοτήτων της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 31 του Ν.Δ. 1827/1942 (ΦΕΚ 255), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 15 του Α.Ν. 796/1948 (ΦΕΚ 247) ο οποίος κυρώθηκε με το Ν.Δ. 1266/1949 (ΦΕΚ 291) και της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 541/1977 (ΦΕΚ 42), που διέπονται από τις συνταξιοδοτικές διατάξεις για τους δημοτικούς και κοινοτικούς υπαλλήλους καθώς και οι χορηγίες των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, από την 1η Ιανουαρίου 1985 βαρύνουν το δημόσιο ταμείο και καταβάλλονται από αυτό.

2. Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά, για αύξηση των συντάξεων των δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων, εφαρμόζονται ανάλογα και για τις συντάξεις των υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου. Η χορηγία των δημάρχων και των προέδρων των κοινοτήτων αναπροσαρμόζεται κάθε έτος από την αρμόδια Δ/νση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), με βάση τα καταβαλλόμενα έξοδα παράστασης στον εν ενεργεία δήμαρχο ή πρόεδρο του οικείου δήμου ή κοινότητας.

Άρθρο 2.

Για την αντιμετώπιση μέρους της δαπάνης που απαιτείται για την πληρωμή των συντάξεων του προηγούμενου άρθρου αποδίδονται στο Δημόσιο από την 1η Ιανουαρίου 1985: α) Η ετήσια εισφορά 5% επί των τακτικών εσόδων των κοινοτήτων που προβλέπεται από το άρθρο 15 παρ. 3 του Ν.Δ. 4239/1962 (ΦΕΚ 126), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 222/1975 (ΦΕΚ 265), β) η εισφορά 8% επί των καταβαλλόμενων αποδοχών των κοινοτικών υπαλλήλων που βαρύνουν τις κοινότητες (άρθρο 2 παρ. 2 του Ν.Δ. 3896/1958 (ΦΕΚ 194) και άρθρο 2 παρ. 2 του Ν.Δ. 78/1973 (ΦΕΚ 156) και γ) η εισφορά 10% επί των εξόδων παραστάσεως των εν ενεργεία δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων (άρθρο 2 παρ. 3 και άρθρο 8 παρ. 1 του Ν. 1205/1981 (ΦΕΚ 249).

Άρθρο 3.

1. Το Ταμείο Συντάξεων Κοινοτικών Υπαλλήλων (Τ.Σ.Κ.Υ.) καταργείται και το υπαλληλικό και με οποιαδήποτε σχέση υπηρετικό προσωπικό του καθίσταται προσωπικό του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Λ.Κ.), στο οποίο μετατάσσεται και καταλαμβάνει υφιστάμενες κενές θέσεις του αντίστοιχου βαθμού και κλάδου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Αν δεν υπάρχουν κενές θέσεις καταλαμβάνουν αντίστοιχες προσωρινές οργανικές θέσεις, που συνιστώνται με το νόμο αυτόν και καταργούνται με την προαγωγή τους σε ανώτερο βαθμό ή με την έξοδό τους με οποιονδήποτε τρόπο από την υπηρεσία. Η υπηρεσία του προσωπικού αυτού θεωρείται για κάθε συνέπεια ότι διανύθηκε στη νέα του θέση.

2. Οι μετατασσόμενοι επιλέγουν αν θα εξακολουθήσουν να υπάγονται στο Ταμείο Ασφαλίσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (Τ.Α.Δ.Κ.Υ.) ή θα υπαχθούν στο Ταμείο Αρωγής — Υγείας Οικονομικών Υπαλλήλων (Τ.Α.Υ.Ο.Υ.).

3. Τα έσοδα του καταργούμενου ταμείου που υπάρχουν στον οικείο λογαριασμό του στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού αποδίδονται στο Δημόσιο, στην κυριότητα του οποίου περιέρχεται και οποιοδήποτε άλλο περιουσιακό στοιχείο του. Το Δημόσιο αναλαμβάνει την εξόφληση τυχόν χρεών του παραπάνω ταμείου προς τρίτους.

Άρθρο 4.

Οι διατάξεις του Α.Ν. 599/1968 (ΦΕΚ 258) έχουν εφαρμογή και για τις συντάξεις και τις χορηγίες του άρθρου 1 του νόμου αυτού. Οι αρμοδιότητες του Υπουργού των Εσωτερικών που προβλέπονται από τις διατάξεις του Ν.Δ. 1827/1942 (ΦΕΚ 319), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών.

Άρθρο 5.

Οι προβλεπόμενες κρατήσεις τόσο του ασφαλισμένου, όσο και του εργοδότη για υγειονομική περίθαλψη των συνταξιούχων του άρθρου 1 του νόμου αυτού θα αποδίδονται, από την έναρξη καταβολής των συντάξεων από το Δημόσιο, στον οικείο φορέα περίθαλψης δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων, ο οποίος από την ίδια ημερομηνία θα καταβάλλει και τα προβλεπόμενα έξοδα κηδείας.

Άρθρο 6.

1. Το άρθρο 4 του Ν. 91/1943 (ΦΕΚ 129) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4.

Η καταβολή της χορηγίας δημάρχου σε όσους θεμελιώνουν το σχετικό δικαίωμα μετά την ισχύ του νόμου αυτού αρχίζει από την πρώτη Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους.

Αν οι παραπάνω κατέστησαν ανίκανοι σε ποσοστό 67% και πάνω πριν από τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους, η χορηγία καταβάλλεται από την επομένη της αποχώρησής τους από την υπηρεσία, εφόσον η ανικανότητα επήλθε κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους ή από την επομένη της ημερομηνίας που κατέστησαν ανίκανοι, εφόσον η ανικανότητα επήλθε μετά την έξοδό τους από την υπηρεσία.

Το ποσοστό της ανικανότητας και η ημερομηνία που επήλθε αυτή βεβαιώνονται με γνωμάτευση της Ανώτατης του Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής (Α.Σ.Υ.Ε.). Αν ο δικαιούχος αποβιώσει πριν από την έναρξη πληρωμής της χορηγίας, αυτή καταβάλλεται στα δικαιούμενα μέλη της οικογένειάς του από την επομένη του θανάτου».

2. Η παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. 1205/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την έναρξη καταβολής της χορηγίας δημάρχων εφαρμόζονται και για την καταβολή της χορηγίας προέδρων κοινοτήτων».

Άρθρο 7.

1. Κάθε άλλη διάταξη, που ρυθμίζει διαφορετικά τον τρόπο απονομής και καταβολής των συντάξεων και χορηγιών του άρθρου 1 καθώς και την αναγνώριση οποιασδήποτε υπηρεσίας, καταργείται από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπουργών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται η διαδικασία πληρωμής των καταβαλλόμενων από το Δημόσιο συντάξεων και χορηγιών του άρθρου 1 του παρόντος, το κλείσιμο της οικονομικής διαχείρισης του Ταμείου Συντάξεων Κοινοτικών Υπαλλήλων, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια που έχει σχέση με την εφαρμογή των προηγούμενων άρθρων.

Μέχρι να εκδοθούν οι προβλεπόμενες από το προηγούμενο εδάφιο υπουργικές αποφάσεις, οι παραπάνω συντάξεις και χορηγίες θα καταβάλλονται από αυτούς που τις καταβάλλουν και η σχετική δαπάνη αυτών αποδίδεται από το Δημόσιο με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών.

Άρθρο 8.

Περιορισμοί για την καταβολή της χορηγίας.

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του Ν. 91/1943 (ΦΕΚ 129), όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Σε κάθε περίπτωση το ποσό της χορηγίας δεν μπορεί να είναι κατώτερο από οκτώ χιλιάδες πεντακόσιες εξήντα (8.560) δραχμές, ούτε ανώτερο από τα ογδόντα εκατοστά (80%) των εξόδων παράστασης που καταβάλλονται κάθε φορά στον εν ενεργεία δήμαρχο του οικείου δήμου».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 91/1943, όπως αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η χορηγία δεν καταβάλλεται στην περίπτωση που ο δικαιούχος λαμβάνει σύνταξη ή χορηγία ή αποδοχές γενικά από το ταμείο του Δημοσίου ή του δημόσιου τομέα του άρθρου 1 του Ν. 1256/1982 ή ν.π.δ.δ. για έμμισθες προς αυτά υπηρεσίες, το ποσό των οποίων, αν υπολογισθεί μεμονωμένα ή αθροιστικά, εφόσον συντρέχει περίπτωση, υπερβαίνει το σύνολο των ακαθάριστων αποδοχών του προέδρου του Αρείου Πάγου με είκοσι εννέα (29) χρόνια δημόσιας υπηρεσίας και με τα τακτικά επιδόματα σπουδών, συζύγου και δύο τέκνων».

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 1.1.1985.

Άρθρο 9.

Αύξηση πολεμικών συντάξεων.

1. Οι πολεμικές συντάξεις που δεν καθορίζονται με βάση το μισθό ενεργείας καθώς και οι συντάξεις και τα βοηθήματα που υπολογίζονται με βάση αυτές αυξάνονται από 1 Σεπτεμβρίου 1984 ως εξής:

α. Κατά ποσοστό 12% οι συντάξεις και τα βοηθήματα που ανέρχονται κατά μήνα μέχρι δρχ. 10.000.

β. Κατά ποσοστό 8% οι συντάξεις και τα βοηθήματα που ανέρχονται κατά μήνα από δρχ. 10.001 μέχρι 13.000 και

γ. Κατά ποσοστό 5% οι συντάξεις και τα βοηθήματα που υπερβαίνουν κατά μήνα τις δρχ. 13.000. Τα παραπάνω ποσοστά αύξησης υπολογίζονται πάνω στα ποσά που έχουν διαμορφωθεί ύστερα από την Γ. 691/127/Μ.13/3—36/25.1.1982 απόφασή μας που κυρώθηκε με το Ν. 1282/1982 (ΦΕΚ 110 Α).

2. Με την ίδια κλίμακα ποσών και ποσοστών της προηγούμενης παραγράφου και από την ίδια χρονολογία αυξάνονται και όλα τα προσωπικά και αμεταβίβαστα επιδόματα ανικανότητας και οι προσαυξήσεις τους που χορηγούνται βάσει των άρθρων 101 έως 105 του Π.Δ. 1285/1981 (ΦΕΚ 314 Α).

3. Στους παραπάνω συνταξιούχους και βοηθηματούχους που η σύνταξή τους κυμαίνεται μεταξύ των δρχ. 10.001 έως 10.370 και 13.001 έως 13.370 χορηγείται αύξηση τόση ώστε μαζί με αυτή η σύνταξη να φτάνει στο ποσό των δρχ. 11.200 και 14.040 αντίστοιχα. Το ίδιο ισχύει και για τα επιδόματα ανικανότητας που κυμαίνονται μεταξύ των πιο πάνω ποσών.

Τα ποσά σύνταξης και επιδόματος ανικανότητας που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου αυτού αθροίζονται και στρογγυλοποιούνται στην επόμενη δεκάδα.

4. Το κατώτατο όριο σύνταξης ή βοηθήματος των παραπάνω κατηγοριών προσώπων ορίζεται, με συνυπολογισμό και του επιδόματος ανικανότητας, που τυχόν καταβάλλεται, σε δρχ. εννέα χιλιάδες εξακόσιες (9.600) από 1 Σεπτεμβρίου 1984.

5. Το συνολικό ποσοστό της αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής που έχει χορηγηθεί μέχρι σήμερα επανυπολογίζεται βάσει των νέων ποσών συντάξεων όπως διαμορφώνονται με τις παραπάνω χορηγούμενες αυξήσεις επίσης από 1 Σεπτεμβρίου 1984.

Άρθρο 10.

Κύρωση υπουργικών αποφάσεων.

Κυρούνται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι εξής υπουργικές αποφάσεις:

α) Η αριθ. Γ. 854/65/Μ.13/3—36/26.1.1984 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας «Υπολογισμός της ΑΤΑ των συντάξεων και βοηθημάτων του Δημοσίου σε νέα διευρυμένα κλιμάκια», η οποία δημοσιεύτηκε στο αριθ. 56/7.2.1984 ΦΕΚ τεύχος Β' και

β) Η αριθ. Γ. 1316/108/Μ.13/4—58/6.2.1984 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών που ρυθμίζει τον τρόπο υπολογισμού της ΑΤΑ επί των συντάξεων των υπαλλήλων ειδικών θέσεων και των βουλευτών, η οποία δημοσιεύτηκε στο αριθ. 79/16.2.1984 ΦΕΚ τεύχος Β'.

Άρθρο 11.

1. Οι διατάξεις για τις συντάξεις των τακτικών δημοτικών υπαλλήλων ισχύουν και για το τακτικό προσωπικό της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.). Η προϋπηρεσία του προσωπικού αυτού, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ημερομίσθιου ή εκτάκτου στην Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (Ε.Δ.Κ.Ε.) που καταργήθηκε, υπολογίζεται ως συντάξιμη.

2. Οι εισφορές (εργοδότη και ασφαλισμένου) για τον κλάδο συντάξεων, που έχουν καταβληθεί, κατά τη διάρκεια της προϋπηρεσίας του παραπάνω προσωπικού σε άλλον ασφαλιστικό οργανισμό, αποδίδονται από τον ασφαλιστικό αυτόν οργανισμό στο δημόσιο ταμείο από το οποίο θα καταβάλλονται οι συντάξεις του. Στην έννοια του όρου «κρατήσεις» περιλαμβάνονται και οι αντίστοιχες εισφορές εργοδότη.

Άρθρο 12.

Στο τέλος του άρθρου 58 του Π.Δ. 1041/1979 προστίθεται παράγραφος με αριθμό 14 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«14. Οι περιορισμοί των διατάξεων των παρ. 8 έως 13 του παρόντος έχουν εφαρμογή και για τους λοιπούς συνταξιούχους των Ο.Τ.Α. και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου των οποίων οι συντάξεις καταβάλλονται από το Δημόσιο βάσει ειδικών διατάξεων.

Στους περιορισμούς αυτούς δεν υπάγονται οι χορηγίες των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων καθώς και οι συντάξεις των υπαλλήλων του άρθρου 1 του παρόντος, εφόσον μέχρι τις 31.12.1984 αυτοί έχουν θεμελιώσει δικαίωμα συντάξεως».

Άρθρο 13.

Το άρθρο 4 του Ν. 685/1977 (ΦΕΚ 252 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4.

1. Στην ασφάλιση του Ταμείου Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (Τ.Υ.Δ.Κ.Υ.) υπάγονται τα ακόλουθα πρόσωπα, εφόσον δεν καλύπτονται για παροχές ασθενείας από άλλον ασφαλιστικό φορέα.

α) Οι δήμαρχοι και οι πρόεδροι κοινοτήτων καθώς και οι πρώην δήμαρχοι και πρόεδροι κοινοτήτων που παίρνουν χορηγία.

β) Τα μέλη της οικογενείας των.

2. Στην περίπτωση που το προσωπικό δήμου ή κοινότητας δεν καλύπτεται από την ασφάλιση του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ., τότε τα πρόσωπα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο υπάγονται για υγειονομική περίθαλψη στον Κλάδο Ασθενείας του Ι.Κ.Α.

3. Στους υπαγόμενους, με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, στην ασφάλιση του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. ή του Ι.Κ.Α. εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τους ασφαλισμένους, συνταξιούχους και τα μέλη οικογενείας αυτών των ασφαλιστικών αυτών φορέων.

4. Οι κρατήσεις και οι εισφορές υπολογίζονται για μεν τους εν ενεργεία δημάρχους και προέδρους κοινοτήτων στο ποσό των εξόδων παραστάσεως, που καταβάλλεται από το δήμο ή την κοινότητα, για δε τους πρώην δημάρχους και προέδρους κοινοτήτων στο ποσό της χορηγίας τους».

Άρθρο 14.

1. Η περίπτωση β' της παρ. 3 του άρθρου 12 του από 24—9/20.10.58 Β.Δ. (άρθρο 2 του Ν. 1080/1980 ΦΕΚ 246 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«β) να καταβάλλει υπέρ του δήμου ή της κοινότητας δικαίωμα που ορίζεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου μέχρι μία (1) δραχμή ανά λίτρο ύδατος κατά ανώτατο όριο.

Όταν γίνεται πρόσμιξη του ύδατος με χυμούς, το ανωτέρω δικαίωμα καθορίζεται με την ίδια απόφαση μέχρι 0,80 δραχμές ανά λίτρο κατά ανώτατο όριο. Το δικαίωμα αυτό είναι ανεξάρτητο του δικαιώματος υδρεύσεως που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 19 του παρόντος Β. Δ/τος».

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγρ. 8 του άρθρου 12 του από 24—9/20.10.58 Β.Δ. (άρθρο 2 του Ν. 1080/1980 ΦΕΚ 246 Α) αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο δικαίωμα του παρόντος άρθρου δεν υπόκεινται τα εξαγόμενα προς κατανάλωση εκτός της Ελληνικής Επικράτειας ύδατα. Η εξαγωγή βεβαιώνεται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή».

Άρθρο 15.

Η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 12 του Π.Δ. 379/1983 (ΦΕΚ 136 Α') «επέκταση ευεργετημάτων Α.Ν. 971/1949 σε αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης και λοιπούς δικαιούχους» παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984.

Άρθρο 16.

1. Σύμφωνα με τη νομοθεσία για τις ανώνυμες εταιρείες και τις διατάξεις αυτού του άρθρου, μπορεί να συσταθεί ανώνυμη εταιρεία με κύριους σκοπούς: α) την τεχνική υποστήριξη των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, της κεντρικής ένωσης και των τοπικών ενώσεων δήμων και κοινοτήτων, των επιχειρήσεών τους και των άλλων νομικών προσώπων που συνιστούν ή συμμετέχουν και ιδιαίτερα τη διενέργεια ερευνών, την εκπόνηση μελετών, την παροχή πληροφοριών και συμβουλών, την οργάνωση των φορέων αυτών και την επιμόρφωση των στελεχών τους, β) την ενθάρρυνση τοπικών παραγωγικών πρωτοβουλιών, την εκπαίδευση συμβούλων της τοπικής ανάπτυξης και την τεχνική υποστήριξη τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων που ενδιαφέρουν την τοπική αυτοδιοίκηση και γ) την ανάληψη από φορείς του δημόσιου τομέα ερευνών, μελετών, επιμορφωτικών και άλλων προγραμμάτων, που έχουν σχέση με την τοπική αυτοδιοίκηση και την τοπική ανάπτυξη.

2. Όλες οι μετοχές της εταιρείας είναι ονομαστικές και δεν εισάγονται στο χρηματιστήριο αξιών. Μέτοχοι της εταιρείας μπορεί να είναι μόνον οι παρακάτω φορείς: α) Φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης που διατηρούν πάντοτε κοινές μετοχές που αντιπροσωπεύουν ποσοστό αθροιστικά τριάντα πέντε στα εκατό (35%) έως σαράντα πέντε στα εκατό (45%) του μετοχικού κεφαλαίου των κοινών μετοχών. β) Φορείς του δημόσιου τομέα της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του Ν. 1256/1982 που διατηρούν πάντοτε κοινές μετοχές, που αντιπροσωπεύουν ποσοστό αθροιστικά τριάντα πέντε στα εκατό (35%) έως σαράντα πέντε στα εκατό (45%) του μετοχικού κεφαλαίου των κοινών μετοχών. γ) Κοινωνικοί φορείς και οργανώσεις, όπως επιστημονικά επιμελητήρια δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, συνεταιρισμοί, συνδικαλιστικοί φορείς, με το υπόλοιπο του μετοχικού κεφαλαίου των κοινών μετοχών.

3. Στους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης που μετέχουν στην εταιρεία συμπεριλαμβάνεται οπωσδήποτε η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.). Στους φορείς του δημόσιου τομέα που μετέχουν στην εταιρεία περιλαμβάνεται οπωσδήποτε το Ελληνικό Δημόσιο, που το ποσοστό συμμετοχής του στο μετοχικό κεφάλαιο και ο τρόπος εκπροσώπησής του στη γενική συνέλευση καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εσωτερικών. Η συμμετοχή των λοιπών φορέων του δημόσιου τομέα αποφασίζεται από το όργανο διοίκησης κάθε φορέα.

4. Το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας είναι ενδεκαμελές. Μέλη του διοικητικού συμβουλίου μπορεί να είναι μόνο πρόσωπα που υποδεικνύονται από τους μετόχους των εδαφίων α', β' και γ' της παραγράφου 2 αυτού του άρθρου και εκλέγονται από τη γενική συνέλευση της εταιρείας με την παρακάτω αναλογία: Τέσσερα μέλη του διοικητικού συμβουλίου εκλέγονται από τη γενική συνέλευση από τα πρόσωπα που υποδεικνύουν οι μέτοχοι του εδαφίου α', τέσσερα μέλη από τα αντίστοιχα του εδαφίου β' και τρία μέλη από τα αντίστοιχα του εδαφίου γ'.

5. Το καταστατικό της εταιρείας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με τη νομοθεσία για τις ανώνυμες εταιρείες. Αρμοδιότητες εποπτείας της εταιρείας μπορούν να εκχωρηθούν από τον Υπουργό Εμπορίου στον Υπουργό Εσωτερικών με κοινή απόφασή τους.

6. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών η εταιρεία επιχορηγείται κάθε χρόνο από την τακτική οικονομική ενίσχυση, που γράφεται στον κρατικό προϋπολογισμό για τους δήμους και τις κοινότητες, με ποσό που δεν μπορεί να είναι μικρότερο από ένα στα χίλια (1‰) και μεγαλύτερο από πέντε στα χίλια (5‰) της ετήσιας οικονομικής ενίσχυσης, έπειτα από σύμφωνη γνώμη της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., με ανάλογη μείωση της κατανεμόμενης ενίσχυσης στους δήμους και τις κοινότητες. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εσωτερικών η εταιρεία επιχορηγείται για το ίδιο χρονικό διάστημα με ποσό ίσο με το ποσό του προηγούμενου εδαφίου, από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

7. Για την απευθείας ανάθεση ερευνών ή μελετών ή άλλων εργασιών στην εταιρεία από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και νομικά πρόσωπά τους και από φορείς του δημόσιου τομέα, ισχύει το χρηματικό όριο της παρ. 4 του άρθρου 46 του Ν. 1416/1984. Η εταιρεία θεωρείται επιχείρηση ΟΤΑ του άρθρου 46 του Ν. 1416/1984 και εφαρμόζονται γι' αυτήν οι διατάξεις των παρ. 2, 3, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 46 και οι διατάξεις των άρθρων 11 και 64 του Ν. 1416/1984, καθώς και κάθε διάταξη νόμου που αφορά τις επιχειρήσεις των ΟΤΑ. Επίσης η εταιρεία, προκειμένου για την πραγματοποίηση παραγωγικών επενδύσεων, θεωρείται επιχείρηση Ο.Τ.Α. και εφαρμόζονται γι' αυτήν οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 9 του Ν. 1262/1982, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το Ν. 1360/1983.

8. Η πρόσθετη απασχόληση λειτουργών ή υπαλλήλων ή συνταξιούχων του δημόσιου τομέα της παρ. 6 του άρθρου 1 του Ν. 1256/1982 δεν θεωρείται κατοχή δεύτερης θέσης, εφόσον η απασχόλησή τους αυτή είναι εκτός του ωραρίου της υποχρεωτικής εργασίας τους και δεν παρακωλύει τα κύρια καθήκοντά τους και η μηνιαία αμοιβή τους, που καθορίζεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, δεν μπορεί να υπερβεί τα τριάντα πέντε στα εκατό (35%) των ακαθάριστων μηνιαίων αποδοχών τους.

Ο ορισμός των λειτουργών ή υπαλλήλων ή συνταξιούχων αυτών στο διοικητικό συμβούλιο και τις επιτροπές που συστήνει αυτό δεν γίνεται λόγω της ιδιότητάς τους, ώστε να χρειάζεται να ερωτηθεί η προϊσταμένη τους αρχή, αλλά λόγω των ειδικών επιστημονικών γνώσεων και της εμπειρίας τους.

9. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, μετά από σύμφωνη γνώμη της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., μπορεί να ορισθούν οι φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, οι φορείς του δημόσιου τομέα και οι κοινωνικοί φορείς και οργανώσεις της παρ. 2 αυτού του άρθρου που μπορούν να είναι μέτοχοι της εταιρείας, το μέγιστο ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου που μπορεί να διατηρεί κάθε φορέας, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του άρθρου. Με ίδια απόφαση μπορεί να αυξηθεί ο αριθμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου με τήρηση της αναλογίας της παρ. 4 αυτού του άρθρου.

Άρθρο 17.

Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του Ν. 1065/1980, που προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν. 1416/1984, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Δήμο επίσης αποτελεί και ο νέος οργανισμός που προκύπτει από την ένωση όλων των κοινοτήτων κάθε νησιού, εφόσον δεν υπάρχει στο νησί δήμος, ανεξάρτητα από τον πληθυσμό του».

Άρθρο 18.

Ο συνοικισμός Σούλι της κοινότητας Κέντρου της επαρχίας και του νομού Ηλείας, που είχε αποσπαστεί από την κοινότητα Βελανιδίου του ίδιου νομού και επαρχίας με το Β.Δ. 552/1960 (ΦΕΚ Α 12/10.8.1960), επαναπροσαρτάται στην κοινότητα Βελανιδίου με την ίδια εδαφική περιφέρεια με την οποία είχε προσαρτηθεί στην κοινότητα Κέντρου.

Άρθρο 19.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει, όπου δεν ορίζεται διαφορετικά, από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 1 Μαρτίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ	**ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΑΓΑΜ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ	**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 5 Μαρτίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ